

Но ето че женитѣ се задали Ала, вмѣсто огърлици и украшения, тѣ носѣли мжжетѣ си, превивайки се подъ тѣхната тяжесть.

Очите на царьтѣ-победителъ се напълнили съ сълзи отъ това зрешице. Той отишълъ приженитѣ и имъ казалъ:

— Мои добри госпожи, вие можете спокойно да оставите товара си, и азъ ви давамъ дума, че мжжегъ ви нѣма да пострадатъ. Казвамъ ви още, че бѣхъ решилъ да бѫдатъ избити.

Слѣдъ това всички се върнали въ крѣпостъта, и приятелството между двамата царе се затвърдило съ голѣмъ пиръ.

Отъ англ. Дим. Стайковъ

СОФРОНИЙ ВРАЧАНСКИ

Заболяване. Както и да е, прибрахме се въ града. Наскоро следъ това се разболѣхъ тежко. Но не отъ болести да легна на легло. Ами ме обхвана едно такова притѣснение, че не можахъ да стоя на едно място, докато човѣкъ преброи до десетъ: ходѣхъ постоянно, скитахъ изъ гори и рѣки като лудъ и плачехъ. Струваше ми се, че сърдцето ми ще изкочи изъ устата. Съвестъта ме гризѣше за моята лудостъ, гдето глобявахъ като икономъ невинни хора за угода на владиката — мислѣхъ си, че затова Богъ ме и наказа съ тази болесть.

Тежко бѣше положението ми. Въ нашия градъ нѣмаше тогава никакъвъ лѣкаръ. Ходихъ да се лѣкувамъ при врачи и баячки, но нищо не помогна. Трѣгнахъ да дира лѣкари по Сливенъ, по Ямболъ, а най-после чакъ въ Цариградъ. Колкото спестени пари имахъ, похарчихъ ги. Задлъжнѣхъ много.

Запрещение да служи въ черкова. Почна се нова война между турци, руси и австрийци. Тогава синъ ми отиде въ Ромъния и купи свине. Отъ тази търговия загуби 2,800 гроша.